

EVROPSKI PARLAMENT

2009–2014

Dokument zasedanja

A7-0287/2011

22. 7. 2011

POROČILO

o črpanju strukturnih in kohezijskih skladov: pridobljene izkušnje za prihodnjo kohezijsko politiko Unije (2010/2305(INI))

Odbor za regionalni razvoj

Poročevalec: Michael Theurer

Pripravljalna mnenja (*):
Edit Bauer, Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve

(*) Pridruženi odbor – člen 50 poslovnika

VSEBINA

	Stran
PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA.....	3
OBRAZLOŽITEV	13
MNENJE ODBORA ZA ZAPOSLOVANJE IN SOCIALNE ZADEVE.....	17
IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU	22

(*) Postopek s pridruženimi odbori – Člen 50 poslovnika

PREDLOG RESOLUCIJE EVROPSKEGA PARLAMENTA

o črpanju strukturnih in kohezijskih skladov: pridobljene izkušnje za prihodnjo kohezijsko politiko Unije (2010/2305(INI))

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti členov od 174 do 178 te pogodbe,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 26. januarja 2011 „Prispevek regionalne politike k trajnostni rasti v okviru strategije Evropa 2020“ (KOM(2011)0017),0017),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije o prispevku regionalne politike k trajnostni rasti v okviru strategije Evropa 2020 (SEC(2011)0092),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 25. oktobra 2010 „Kohezijska politika: odzivanje na gospodarsko krizo, pregled izvajanja ukrepov kohezijske politike, sprejetih za podporo evropskega načrta za oživitev gospodarstva“ (SEC(2010)1291),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 31. marca 2010 „Kohezijska politika: strateško poročilo o izvajanju programov 2007–2013 za leto 2010“ (KOM(2010)0110),
- ob upoštevanju delovnega dokumenta služb Komisije z dne 31. marca 2010, ki spremlja sporočilo Komisije z dne 31. marca „Kohezijska politika: Strateško poročilo o izvajanju programov 2007–2013 za leto 2010“ (SEC(2010)0360),
- ob upoštevanju sporočila Komisije „Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ (KOM(2010)2020),
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 539/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. junija 2010 o spremembi Uredbe (ES) št. 1083/2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu glede poenostavitve nekaterih zahtev in glede nekaterih določb, povezanih s finančnim poslovanjem¹,
- ob upoštevanju Uredbe (EU) št. 437/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 2010 o spremembi Uredbe (ES) št. 1080/2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj glede upravičenosti posegov na stanovanjskem področju v korist marginaliziranih skupnosti²,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 397/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. maja 2009 o spremembah Uredbe (ES) št. 1080/2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj v zvezi z upravičenostjo naložb v energetske učinkovitost in obnovljive vire

¹ UL L 158, 24.6. 2010, str. 1.

² UL L 132, 29.5.2010, str. 1.

energije pri stanovanjskih objektih¹,

- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 284/2009 z dne 7. aprila 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 1083/2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu v zvezi z nekaterimi določbami glede finančnega upravljanja²,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 85/2009 z dne 19. januarja 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 1083/2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu v zvezi z nekaterimi določbami glede finančnega upravljanja³,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu⁴,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1081/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o Evropskem socialnem skladu in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1784/1999⁵,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1080/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. julija 2006 o Evropskem skladu za regionalni razvoj in razveljavitvi Uredbe (ES) št. 1783/1999⁶,
- ob upoštevanju Uredbe Komisije (ES) št. 1828/2006 z dne 8. decembra 2006 o pravilih za izvajanje Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu ter Uredbe (ES) št. 1080/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o Evropskem skladu za regionalni razvoj⁷,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2006/702/ES z dne 6. oktobra 2006 o strateških smernicah Skupnosti o koheziji⁸,
- ob upoštevanju sklepov Sveta o strateškem poročilu Komisije za 2010 o izvajanju programov kohezijske politike, sprejetih na seji Sveta za zunanje zadeve 14. junija 2010,
- ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 14. julija 2010 z naslovom „Spodbujanje učinkovitega partnerstva pri upravljanju programov kohezijske politike na podlagi dobrih praks iz cikla 2007–2013“ (ECO/258),
- ob upoštevanju mnenja Odbora regij z dne 1. in 2. decembra 2010 „Kohezijska politika: Strateško poročilo o izvajanju programov 2007–2013 za leto 2010“ (CdR 159/2010),
- ob upoštevanju svoje resolucije s 23. junija 2011 o poročilu o izvajanju programov

¹ UL L 126, 21.5.2009, str. 3.

² UL L 94, 8.4.2009, str. 10.

³ UL L 25, 29.1.2009, str. 1.

⁴ UL L 210, 31.7.2006, str. 25.

⁵ UL L 210, 31.7.2006, str. 12.

⁶ UL L 210, 31.7.2006, str. 1.

⁷ UL L 371, 27.12.2006, str. 1.

⁸ UL L 291, 21.10.2006, str. 11.

kohezijske politike 2007–2013 za leto 2010¹,

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 14. decembra 2010 o doseganju dejanske ozemeljske, socialne in gospodarske kohezije v EU – nujen pogoj za globalno konkurenčnost?²,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. marca 2009 o izvajanju Uredbe o strukturnih skladih 2007–2013: rezultati pogajanj glede nacionalnih strategij in operativnih programov kohezijske politike³,
 - ob upoštevanju člena 48 svojega poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za regionalni razvoj in mnenja Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve (A7-0287/2011),
- A. ker absorpcijska sposobnost predstavlja obseg, v katerem lahko država članica in njene regije učinkovito porabijo finančna sredstva, dodeljena iz kohezijskega in strukturnih skladov, in ker je ta sposobnost potrebna, da se s sredstvi iz skladov EU v čim večji meri prispeva k ekonomski, socialni in teritorialni koheziji;
- B. ker je kohezijska politika Evropske unije bistvena za spodbujanje usklajenega razvoja EU in ker kljub napredku, doseženem pri zmanjševanju neenakosti v razvoju med regijami, še vedno obstajajo velike razlike v stopnji njihovega ekonomskega, socialnega in regionalnega razvoja,
- C. ker najbolj prikrajšanim regijam in mikroregijam primanjkuje potrebnih finančnih in človeških virov ter upravne podpore, da bi dobro izkoristile razpoložljiva finančna sredstva EU,
- D. ker je regionalna politika EU bistveni instrument za spodbujanje ekonomske in socialne kohezije, s pomočjo katere lahko EU uvaja ukrepe za zmanjšanje regionalnih razlik, podpira dejansko konvergenco in spodbuja razvoj, kakovostno zaposlitev in socialni napredek, hkrati pa je v korist manj razvitim regijam,
- E. ker absorpcijska sposobnost ni parameter, ampak spremenljivka, in ker se med posameznimi državami članicami ter regijami in v njih zelo razlikuje, tako da so za povečanje te sposobnosti potrebne individualne rešitve;
- F. ker želja po čim večjem črpanju finančne podpore od držav članic in upravnih organov zahteva stalna prizadevanja ter vključevanje lokalne in regionalne ravni javne uprave v vse stopnje tega procesa, pa tudi ustrezno zmogljivost institucionalnih struktur ter učinkovite sisteme upravljanja in nadzora,
- G. ker je upravna sposobnost, zlasti pri načrtovanju in izvajanju projektov, osrednje vprašanje absorpcijske sposobnosti in jo je treba okrepiti, pri tem pa se posebej posvetiti državam članicam v zaostanku in z nizko stopnjo črpanja;

¹ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0283.

² Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0473.

³ UL C117E, 6.5.2010, str. 79.

- H. ker so pravila o kohezijskem in strukturnih skladih zapletena in jih je zato težko pravilno prenesti v nacionalno zakonodajo ter jih spoštovati, poleg tega pa prihaja do napak, tako da države članice in regije porabijo nesorazmerno veliko časa za obravnavo tovrstnih napak in nadzor nad njimi, zato morajo ta pravila ostati skozi čas nespremenjena, da bi spodbudili večji občutek odgovornosti; vendar pa bi bilo treba spodbujati poenostavitev izvajanja finančnih instrumentov;
- I. ker je kljub manjšemu številu napak in manjšemu obsegu nepravilne razdelitve strukturnih sredstev treba okrepiti ukrepe držav članic, da bi zmanjšali nepravilno dodeljevanje sredstev in dobili nazaj neupravičeno izplačane zneske,
- J. ker imajo zlasti države članice, ki so se EU pridružile v sedanjem programskem obdobju, velike težave s črpanjem zaradi precej večjega obsega sredstev, ki so na voljo v primerjavi s predpristopnimi sredstvi, in zaradi pomanjkljivosti v upravnih strukturah pri vzpostavljanju, podpori in ocenjevanju projektov,
- K. ker pomanjkanje preglednosti pri stopnjah črpanja kratko- in srednjeročnih sredstev ovira absorpcijsko sposobnost in ker je na vseh stopnjah upravljanja potrebno več preglednosti;
- L. ker Evropski socialni sklad zagotavlja nujno podporo politikam za trg dela in ima pomembno vlogo pri spodbujanju socialne vključenosti in ker je treba njegova sredstva precej povečati,
1. opozarja na prizadevanja za povečanje absorpcijske sposobnosti in izvrševanje proračuna za kohezijsko politiko v letu 2010 kljub omenjenim težavam ter priznava, da so posegi glede kohezijske politike v okviru evropskega načrta za oživitev gospodarstva pozitivno vplivali na hitrejšo izvajanje programov in zagotavljanje financiranja upravičencem; poziva Komisijo, naj te posege nadaljuje tudi v obdobju 2014-2020;
 2. poudarja, da so glavni vzroki za težave pri črpanju naslednji dejavniki:
 - težave pri dokončanju postopkov za ugotavljanje skladnosti, povezane z novim sistemom upravljanja in nadzora, ki se običajno pokažejo na začetku programskega obdobja;
 - svetovna gospodarska recesija, ki neposredno vpliva na obliko omejevalnih proračunskih ukrepov za javne proračune in na težave pri zagotavljanju notranjega financiranja;
 - nezadostna sredstva za sofinanciranje projektov;
 - zamude pri vzpostavljanju in uvajanju pravil EU in nacionalnih pravil ali ustreznih smernic ter vrzeli ali nejasnosti v pravilih;
 - zamude pri prevajanju smernic in pri pridobivanju pojasnil od Komisije ter nedoslednosti v smernicah Komisije;
 - prezapleteni in prestrogi nacionalni postopki ter njihove pogoste spremembe;

- potreba po ustanovitvi novih institucij za izvajanje programov, kar lahko upočasni začetek in izvajanje programov;
 - nezadostna ločitev med organi v državah članicah, težave v hierarhiji med institucijami in notranje težave pri dodelitvi nalog in odgovornosti;
 - nezadostna vključitev regionalne in lokalne ravni v pripravo operativnih programov;
 - omejeno število zaposlenih, njihova nezadostna usposobljenost na nacionalni in regionalni ravni ter težave pri ohranitvi osebja;
 - težave pri vzpostavljanju sistemov informacijske tehnologije;
 - nesorazmerje med stopnjo nadzora in velikostjo projekta;
 - nezadostne začetne priprave na izvedbo projektov in manjkajoča projektna struktura;
 - politično motivirane spremembe prednostnih nalog glede naložb;
3. meni, da je veliko opredeljenih problemov mogoče odpraviti, če se že na stopnji načrtovanja pritegne vse ustrezne akterje na nacionalni, regionalni in lokalni ravni, s čimer bi bili predlogi v prihodnjih okvirnih dokumentih in operativnih programih čim bolj prilagojeni njihovim potrebam, kar bi lahko v večji meri in jasneje prispevalo k uresničevanju ciljev EU;
 4. vendar poudarja, da morajo biti pravila in postopki na ravni Unije in držav članic jasnejši in prožnejši, da se nosilec projektov olajša dostop do sredstev EU in da jih upravne službe lahko dobro upravljajo, ne da bi upravičencem povzročili velike težave; meni, da bo poenostavitev prispevala k hitremu dodeljevanju sredstev, višji stopnji črpanja, večji učinkovitosti in preglednosti, manjšemu številu napak in krajšim obdobjem izplačila; meni, da je treba doseči ravnovesje med poenostavitvijo in stabilnostjo pravil, postopkov in nadzora; ugotavlja, da je nujni pogoj za uspešno izvajanje morebitnim prijaviteljem in upravičencem zagotoviti zadostne informacije;
 5. poudarja, da lahko višje stopnje črpanja prinesejo učinkovite rezultate le ob spoštovanju regulativnega okvira Skupnosti;
 6. meni, da je treba posebno pozornost nameniti vidikom doseganja rezultatov in uresničevanja ciljev, ne da bi pri tem zanemarili nujno preverjanje vložkov; meni, da bi bilo v skladu z veljavnimi določbami o izvajanju ter o sistemih nadzora in plačila treba najti boljše ravnovesje na eni strani med pravili in postopki, potrebnimi za zagotavljanje zakonitosti in pravilnosti odhodkov EU, ter na drugi strani usmerjanjem kohezijske politike v večji učinek in stroškovno učinkovitost;
 7. poziva k uskladitvi načrtovanja, spremljanja in ocenjevanja kohezijske politike, da bi izboljšali svetovalno vlogo Komisije in zmanjšali upravno breme pri nadzoru in reviziji;
 8. meni, da se je treba bolj osredotočiti na kaznovanje goljufij in ne formalnih nepravilnosti; podpira bolj prožen in diferenciran pristop glede na resnost ugotovljene nepravilnosti;

9. poudarja, da bi bilo treba pri postopkih nadzora bolj upoštevati načelo sorazmernosti glede na velikost projekta ter poenostaviti zahteve o informacijah, ki jih je treba podati, ter o nadzoru pri izvajanju manjših projektov in programov; vendar opozarja, da poenostavljena pravila ne smejo negativno vplivati na preglednost in odgovornost; poziva k večji in boljši usklajenosti revizijske dejavnosti, k odpravi nepotrebne nadzora v državah članicah z ustreznim sistemom upravljanja sredstev ter k sprejetju načela o eni reviziji v naslednjem programskem obdobju ter da bi se čim pogosteje izvajalo načelo „pogodbe o zaupanju“;
10. poudarja velikanski pomen pravočasnega sprejetja večletnega finančnega okvira ter jasnih in dokončnih pravil in smernic za države članice, da bi preprečili začetne težave in zamude zaradi priprave nacionalnih predpisov ter izpolnjevanja predhodnih pogojev s strani držav članic na začetku naslednjega programskega obdobja; meni, da mora Komisija nuditi tehnično pomoč, da se zagotovi tudi dobro razumevanje teh pravil na ravni držav članic; poudarja, da je trajanje večletnega finančnega okvira glavno vprašanje kohezijske politike ter absorpcijske sposobnosti, saj prekratek večletni finančni okvir ovira tiste projekte, ki trajajo dlje in so hkrati najpomembnejši z razvojnega vidika;
11. poziva države članice, naj zakonodajo Skupnosti hitreje prenesejo v nacionalno zakonodajo; poudarja, da je treba pridobiti zadostno število usposobljenega osebja za boljše obravnavanje izzivov na terenu;
12. poudarja, da je treba v nekaterih evropskih regijah na meji z državami AKP povečati sinergije in dopolnjevanje med vsemi skladi z deljenim upravljanjem (Evropski sklad za regionalni razvoj, Evropski socialni sklad, Kohezijski sklad, Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja in Evropski sklad za ribištvo) ter Evropskim razvojnim skladom, ter poudarja prednosti teh sinergij; meni, da je treba spodbujati prožnost med Evropskim skladom za regionalni razvoj in Evropskim socialnim skladom, da bi lažje financirali integrirane projekte, obenem pa upoštevali posebnost in cilje vsakega sklada; poudarja, da bi uskladitev pravil in postopkov lahko privedla do poenostavitve sistemov dodeljevanja in morebitne upravičence spodbudila k sodelovanju v programih, ki jih sofinancira EU; pri tem opozarja na možnost navzkrižnega financiranja, ki doslej še ni bilo v celoti izkoriščeno;
13. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da se bo Evropski socialni sklad danes uporabljal učinkoviteje, da bi se na vseh ravneh in v vseh državah članicah bolje odzval na sedanje socialno-ekonomske izzive zaradi finančne recesije, ter naj zagotovijo, da bo ta sklad v prihodnje pomembno in ciljno prispeval k izvajanju strategije Evropa 2020 na področju zaposlovanja in socialnega vključevanja kot prepoznaven, pregleden, učinkovit, prilagodljiv, preprost in uporabniku prijazen instrument, ki naj bi razvijal človeški kapital ter hkrati odražal posebnosti in potrebe držav članic in regij;
14. poudarja, da je treba prizadevanja osredotočiti na omejeno število prednostnih nalog, med katerimi so najnujnejše znižanje rekordne ravni brezposelnosti na notranjem trgu, zlasti zaposlovanje mladih in žensk, da bi zagotovili, da se vseevropski projekti izvajajo učinkoviteje ter da bi dosegli čim večji učinek Evropskega socialnega sklada in izkoristili njegov potencial pri podpori strategije Evropa 2020, ob tem pa upoštevali različne razmere v državah članicah, in da je poleg tega treba okrepiti finančno neodvisnost

Evropskega socialnega sklada ter spodbuditi njegovo prožnost, da bi lahko odgovorili na sedanje izzive na področju brezposelnosti;

15. poziva države članice, naj spodbujajo in ohranjajo obsežen dialog z vsemi zainteresiranimi stranmi na nacionalni, regionalni in lokalni ravni, da bi lahko bolje prepoznale potrebe trga dela, izboljšale zaposljivost socialno zapostavljenih skupin, hkrati pa naj pri oblikovanju političnih ciljev v povezavi s kohezijsko politiko v zadostni meri upoštevajo regionalne in lokalne potrebe ter zagotovijo, da se te potrebe odražajo v ciljnih Evropskega socialnega sklada; poziva, naj se posebna pozornost nameni usposabljanju in izobraževanju ljudi na manj kvalificiranih delovnih mestih, da bi izboljšali zaposljivost te skupine;
16. poziva države članice, naj izboljšajo obveščenost o Evropskem socialnem skladu in dostop do njega ter naj posodobijo zmogljivosti za pripravo projektov, da bodo prispevale k ustvarjanju novih, dostojnih delovnih mest in učinkovitejšo socialno vključenost;
17. poziva Komisijo in države članice, naj pri lokalnih in regionalnih razvojnih projektih dajejo prednost celostnemu pristopu, pri čemer naj spodbujajo razvoj lokalnih pobud za Evropski socialni sklad od spodaj navzgor in omogočijo združevanje več virov financiranja: operativnih programov, nacionalnih programov in zasebnih sredstev na ravni posameznega projekta;
18. obžaluje, da je zaradi dolgotrajnih upravnih postopkov in zapletenih pravil, zlasti v nekaterih državah članicah, izvrševanje Evropskega socialnega sklada počasnejše, kot je bilo predvideno, in da to mnoge upravičence odvrača od tega, da bi zaprosili za financiranje; spodbuja usklajevanje ciljev Evropskega socialnega sklada z dejanskimi potrebami trga dela, ki zahteva naložbe v nadgradnjo poklicnega usposabljanja in ukrepe za zaščito obrtništva;
19. poziva Komisijo, naj pregleda raven sofinanciranja in jo bolj prilagodi stopnji razvoja, dodani vrednosti za EU, vrstam dejavnosti in upravičencem, njihovi absorpcijski sposobnosti in možnostim za razvoj; zato poziva, naj se za kohezijsko politiko nameni zadosten proračun na ravni Unije, sedaj ko so nacionalni in lokalni prispevki omejeni zaradi nacionalnih varčevalnih proračunskih politik; obžaluje, da se ne uporabi velik del denarja, ki je na voljo v Evropskem socialnem skladu, hkrati pa ugotavlja, da so nekatere države članice na tem področju močno napredovale; zato poziva države članice, naj oblikujejo mehanizme za pomoč malim upravičencem (pretežno nevladnim organizacijam na osnovni ravni ter malim in srednjim podjetjem) pri pripravi uspešne vloge in za svetovanje tem upravičencem v obdobju izvajanja, kar bo zagotovilo učinkovitejši proces;
20. poziva države članice, naj v večji meri in na podlagi jasnih pravil izkoristijo možnost za vnaprejšnje plačilo upravičencem Evropskega socialnega sklada;
21. poudarja, da se je treba nenehno, odločno in zavzeto osredotočati na dejanske dosežke in rezultate razvojnih programov, financiranih iz Evropskega socialnega sklada, z boljšimi sistemi ocenjevanja, spremljanja in kazalnikov na ravni Unije, držav, regij in lokalnih skupnosti, ki morajo poleg stopnje odhodkov vključevati tudi kakovost zastavljenih politik; poziva Komisijo, naj upošteva dejavnike negotovosti, ki vplivajo na dolgoročne

projekte za vrnitev na delo;

22. poudarja, kako pomembne so lahko nekatere reforme v posameznih državah članicah za povečanje absorpcijske sposobnosti, zato se morajo Komisija in zadevne države članice o njih dogovoriti pri oblikovanju pogodbe o razvojnem in naložbenem partnerstvu, tako da bodo te zavezujoč pogoj za države; zlasti opozarja na pomen decentralizacije ter krepitve moči regionalnih in lokalnih organov;
23. meni, da bi morala biti regulativna struktura kohezijske politike pri pripravi operativnih programov prožnejša, tako da bi bolj odražala značaj in geografijo razvojnih procesov; predlaga, naj bo državam članicam in regijam omogočeno dovolj prožnosti, da bodo lahko izbrale več svojih prednostnih nalog in oblikovale primerne kombinacije politik;
24. poziva države članice, naj se bolj posvetijo pripravi projektov ter naj določijo projektno strukturo, da bi zmanjšali možnost prekoračitve stroškov in dosegli visoko stopnjo črpanja;
25. ugotavlja, da sta institucionalna zmogljivost javnega sektorja na nacionalni, regionalni in lokalni ravni ter tehnična in upravna zmogljivost sodelujočih javnih organov in upravičencev osrednja dejavnika uspešnega razvoja, izvajanja in spremljanja politik, ki so potrebne za doseganje ciljev strategije Evropa 2020;
26. poziva države članice, naj ob podpori Komisije in v usklajevanju z lokalnimi in regionalnimi organi pozornost namenijo boljšemu upravljanju človeških virov, tako da si še bolj prizadevajo, da pritegnejo in zadržijo usposobljeno osebje za upravljanje sredstev EU, da spodbujajo njihovo kakovostno usposabljanje ter da se izogibajo zamenjavi osebja, razen če je to res potrebno in izključno namenjeno izboljšanju njihove učinkovitosti in s tem tudi absorpcijske sposobnosti; opozarja na možnosti za koriščenje sredstev iz Evropskega socialnega sklada ter tehnične pomoči za krepitev zmogljivosti, potrebnih za izvajanje in spremljanje programov; poudarja pomen "vsega na enem mestu" na decentralizirani ravni kot pomoč partnerjem v programu; poziva države članice, naj čim bližje državljanom odprejo „evropska okenca“, ki bodo lokalnim oblastem in državljanom EU v pomoč pri pripravi vlog za Kohezijski sklad;
27. ugotavlja, da je v sistemih upravljanja in nadzora ter v njihovi zmogljivosti potrebna visoka stopnja stalnosti, če želimo izkoristiti pridobljene upravne izkušnje in znanja; zato poziva države članice, naj sprejmejo ukrepe, s katerimi bodo preprečile menjavanje administrativnega osebja, ki se ukvarja z upravljanjem sredstev iz skladov;
28. poziva Komisijo, naj poveča pomoč državam članicam, pri katerih je stopnja črpanja pod povprečjem EU in kjer se kažejo pomanjkljivosti v absorpcijski sposobnosti; meni, da je treba s tako okrepljeno pomočjo in tesnim sodelovanjem nadaljevati vsaj tako dolgo, da te države članice dosežejo raven znanja, ki bo omogočala doseganje rezultatov brez posebne zunanje pomoči;
29. poziva države članice, naj vzpostavijo forume ali omrežja za izmenjavo med svojimi izvedbenimi strukturami, da bi razpravljali o izkušnjah in težavah ter izmenjali dobro prakso; države članice tudi poziva, naj upravičencem pomagajo pri izpolnjevanju težavnejših zahtev glede nadzora in jim nudijo podporo, zlasti s pomočjo posojil za

tehnično pomoč za usposabljanje in pomoč gospodarskim in socialnim akterjem, ki bi lahko bili upravičeni do sredstev; predlaga, naj se delež sredstev, dodeljenih za operativne programe tehnične pomoči, uporabi za take ukrepe, poziva države članice, naj oblikujejo in organizirajo tečaje usposabljanja za morebitne upravičence do sredstev;

30. poudarja pomen programov za medregionalno sodelovanje ter programov, kot sta INTERACT in URBACT, pri opredeljevanju in širjenju najboljše prakse ter pri usposabljanju političnih in upravnih akterjev za najboljšo uporabo sredstev; poziva, naj bo ukrepom za spodbujanje regionalnega načrtovanja in učinkovite porabe sredstev možno dodeliti sredstva iz sklopa "medregionalno sodelovanje" v okviru cilja za teritorialno sodelovanje;
31. poziva Komisijo, naj vzpostavi program sodelovanja na ravni EU, ki bi temeljil na izkušnjah programa medinstitucionalnega sodelovanja, s čimer bi izboljšali sodelovanje med regijami z veliko absorpcijo in regijami z nizko absorpcijo ter omogočili širjenje dobre prakse;
32. predlaga, naj se vzpostavi internetna platforma za upravičence, lokalne in regionalne zainteresirane strani ter vladne institucije za izmenjavo najboljše prakse ter informacij o ovirah in težavah ter možnih rešitvah zanje;
33. poziva Komisijo, naj preuči uvedbo usklajenih informacijskih in komunikacijskih sistemov, pri čemer naj upošteva razlike med sistemi upravljanja in nadzora v državah članicah; zato poziva k uvedbi enotnega računalniškega programa za spremljanje porabe sredstev v okviru programa za teritorialno sodelovanje;
34. poziva Komisijo, naj uporabi informacijske in komunikacijske sisteme in razvije sistem zgodnjega opozarjanja pri črpanju sredstev ter naj pripravi vsaj letno poročilo s podatki o črpanju iz regionalnih in strukturnih skladov za vsako regijo, da bosta lahko Evropski parlament in Svet spremljala izvajanje kohezijske politike;
35. poziva Komisijo, naj dejavno sodeluje z Evropsko investicijsko banko, zlasti pri pripravi pobud Skupnosti za večjo učinkovitost in uspešnost kohezijske politike ter za povečanje učinka strukturnih skladov, tako da zagotovi sredstva za podporo financiranja malih in srednjih podjetij;
36. meni, da bodo zaradi večje prilagodljivosti javno-zasebna partnerstva na regionalni in lokalni ravni, ki bodo pripravljena dovolj zgodaj in v skladu s strategijo Evropa 2020, prispevala k večji absorpcijski sposobnosti in reševanju težav s sofinanciranjem; priporoča državam članicam, naj pojasnijo in poenostavijo nacionalno zakonodajo, da bi bila taka partnerstva mogoča; poudarja, da je treba zagotoviti demokratični nadzor javno-zasebnih partnerstev;
37. poziva Komisijo, naj preveri obstoj in preuči učinkovitost zakonodajne podlage za izvajanje projektov javno-zasebnega partnerstva in naj po potrebi državam članicam, ki niso sprejele takih zakonodajnih ukrepov, predlaga njihovo čimprejšnjo pripravo in sprejetje, kar bi omogočilo uporabo sredstev iz strukturnih skladov in kohezijskega sklada za projekte javno-zasebnega partnerstva za naslednje programsko obdobje ter postopke za učinkovito izvedbo teh projektov na regionalni in lokalni ravni;

38. poudarja, da večina malih in srednjih podjetij ter zlasti majhna in mikropodjetja samostojno nima dostopa do strukturnih skladov zaradi sedanjih upravnih in finančnih omejitev ter da potrebujejo podporo in nasvet svojih predstavniških organizacij na regionalni in lokalni ravni; meni, da je poenostavitev pravil in postopkov nujna za zagotovitev njihovega dostopa do strukturnih skladov; zahteva, naj se zakon o malih podjetjih in njegovi načeli „misliti najprej na male“ in „enkrat samkrat“ ter načelo sorazmernosti uporabljajo na vseh ravneh odločanja, da se določijo prednostne naložbe, postopki upravljanja, revizije in nadzora, s čimer bi zagotovili boljše črpanje sredstev;
39. poudarja pomen partnerjev, določenih v členu 11 Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006, za absorpcijsko sposobnost; poziva države članice, naj državljane, predstavnike civilne družbe, združenja in nevladne organizacije ter regionalne in lokalne organe temeljito seznanijo z možnostmi financiranja, upravičenostjo do sofinanciranja iz kohezijskega in strukturnih skladov, s pravili sofinanciranja in povračila ter kje najti razpise za zbiranje predlogov in jih pri tem podprejo, poleg tega naj spodbujajo njihovo zavezanost pri koriščenju možnosti financiranja;
40. poudarja pozitivne učinke uporabe finančnih instrumentov Evropske investicijske banke, kot je Jessica, za širitev splošnih virov financiranja, ne da bi povečali neposredno javno financiranje;
41. ponavlja, da sta mehanizem upravljanja na več ravneh ter načelo partnerstva bistvena dejavnika za učinkovitost operativnih programov in veliko absorpcijsko sposobnost; poziva države članice, naj v skladu z načelom subsidiarnosti in svojo institucionalno avtonomijo dosledno krepijo načeli partnerstva in preglednosti pri pripravi in izvajanju operativnih programov ter naj zato regionalno in lokalno raven ter civilno družbo zavezujoče, celovito in trajno od začetka vključijo v opredeljevanje in oblikovanje prednostnih nalog pri naložbah, v vse stopnje priprave operativnih programov, pa tudi v njihovo izvajanje in ocenjevanje;
42. poziva Komisijo, naj pripravi bolj odprto razpravo o ukrepih za povečanje črpanja iz kohezijskega in strukturnih skladov; pri tem bi lahko povabili Odbor regij, naj vsako leto pripravi mnenje o absorpcijski sposobnosti vseh držav članic,
43. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo kohezijska politika podpirala izvajanje strategije Evropa 2020 v vseh državah članicah in tako zmanjšala razlike med regijami in mikroregijami, ustrezno upoštevala posebne potrebe najbolj oddaljenih regij in spodbudila usklajen razvoj v EU, tudi z uvedbo dodatnih usmerjenih instrumentov ter ukrepov v tistih okoljih, ki ne dosega evropskih meril;
44. naroča svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in državam članicam.

OBRAZLOŽITEV

Uvod

Od poznih devetdesetih let dalje velja črpanje iz kohezijskega in strukturnih skladov za glavno skrb na področju izvajanja kohezijske politike EU. Številne države članice so se soočale s težavami pri črpanju teh sredstev iz proračuna EU, predvsem v prvih letih po pristopu k EU. Zato se to poročilo osredotoča na težave, razloge zanje, obravnava dobre prakse v sedanjem programskem obdobju (2007–2013) ter oblikuje zaključke za bodočo kohezijsko politiko EU.

Splošni okvir

Poročevalec razume absorpcijsko sposobnost kot stopnjo, na kateri je posamezna država članica sposobna uspešno in učinkovito porabiti finančna sredstva, dodeljena iz kohezijskega in strukturnih skladov. Ta sposobnost je potrebna, da bi z viri, ki so na razpolago v skladih EU, čim bolj prispevali k ekonomski in socialni koheziji. Absorpcijska sposobnost na strani povpraševanja predstavlja dejansko sposobnost predlagateljev projekta za oblikovanje sprejemljivih projektov. Na strani ponudbe pa absorpcijsko sposobnost določajo trije glavni dejavniki:

- makroekonomska absorpcijska sposobnost, ki se določa in meri glede na BDP;
- finančna absorpcijska sposobnost, ki je opredeljena kot sposobnost sofinanciranja programov in projektov, ki jih podpira EU, sposobnost načrtovanja in zagotavljanja nacionalnih prispevkov v večletnih proračunih ter zbiranja prispevkov od partnerjev, vključenih v različne programe in projekte;
- upravna zmogljivost, ki je opredeljena kot sposobnost in usposobljenost osrednjih in lokalnih organov za pripravo programov ter ustreznih in pravočasnih projektov, za odločanje o teh projektih, zagotavljanje usklajevanja med udeleženi partnerji, spoštovanje zahtev glede upravnih postopkov in poročanja, financiranje in spremljanje izvajanja programov in projektov ter preprečevanje nepravilnosti.
- Absorpcijska sposobnost ne predstavlja stalnega parametra, ampak spremenljivko. V državah članicah se ta sposobnost precej razlikuje, zato so potrebne individualne rešitve.

Da bi dosegli čim boljše črpanje finančne podpore, si morajo države članice za to nenehno prizadevati ter lokalne in regionalne ravni javne uprave vključiti v vse faze procesa.

Razlogi za težave pri črpanju sredstev

- **Začetne težave ob pričetku programskega obdobja**

Države članice so se spopadale s težavami pri dokončanju postopka za oceno skladnosti, povezanega z novim sistemom upravljanja in nadzora, ki izhaja iz Uredbe Sveta (ES) št. 1083/2006 z dne 11. julija 2006 o splošnih določbah o Evropskem skladu za regionalni razvoj, Evropskem socialnem skladu in Kohezijskem skladu. To je privedlo do zamud pri izplačilih, saj so bila prva vmesna plačila pogojena s tem, da Komisija odobri omenjeni

sistem. Poleg tega je vzporedno izvajanje dveh programskih obdobj (2000–2006 in 2007–2013) pomenilo znatno breme, zaradi katerega je prišlo do zamud na začetku sedanjega programskega obdobja.

- **Finančne težave**

Svetovna gospodarska recesija je v številnih državah članicah povzročila težave pri izkoriščanju sredstev. Njihove posledice so se odražale pri doseganju rezultatov, spremembah pričakovanega povpraševanja in vedno večjih omejitvah pri nacionalnem ali lokalnem javnem financiranju. Zagotavljanje zadostnih virov za sofinanciranje projektov je postalo še težje.

- **Regulativne zahteve**

Zakonodajni okvir za obdobje 2007–2013 je na splošno veliko bolj jasen v primerjavi s prejšnjimi različicami, vendar so na tem področju potrebna dodatna prizadevanja. Težave držav članic z regulativnimi zahtevami so med drugim nastale zaradi vprašanj neskladnosti, saj zahteve Evropske komisije v nekaterih primerih niso bile skladne z obstoječimi nacionalnimi ureditvami, ki jih je bilo treba revidirati.

Dodatne težave so nastale zaradi zamud pri vzpostavljanju in uvajanju evropskih in nacionalnih pravil ali zaradi s tem povezanih smernic in vrzeli v pravilih oziroma nejasnih pravil. Nekatero regulativno zahtevo bi bilo treba nadalje prilagoditi, da bi upoštevali izkušnje na področju izvajanja. Poleg tega je težave povzročala tudi opredelitev pravil o upravičenosti. Nekateri operativni programi za teritorialno sodelovanje so se spopadali s težavami zaradi nacionalnih pravil o upravičenosti, saj je število naborov nacionalnih pravil odvisno od števila sodelujočih držav članic.

Znatne zamude so nastale pri prevajanju smernic in pri pridobivanju pojasnil Komisije, povezanih npr. s presojo vplivov na okolje in z upravičenostjo stroškov. Dodatne težave so se pojavile tudi zaradi pogostih sprememb nacionalnih zahtev in neskladnosti s smernicami Evropske komisije, saj so institucije EU med finančno perspektivo spremenile svoje razlage predpisov.

- **Organizacijske zahteve**

Težave držav članic z organizacijskimi zahtevami so nastale zaradi potrebe po vzpostavitvi novih institucij, nezadostnega ločevanja med organi, problematike hierarhije med institucijami in težav pri razporeditvi nalog in odgovornosti. V nekaterih primerih je prišlo tudi do vzpostavitve prevelikega števila institucij in podvajanja nalog.

- **Človeški viri**

Splošna uredba ne predvideva nobenih posebnih zahtev glede kakovosti in števila osebja, potrebnega za spoštovanje zahtev upravljanja in nadzora. Glede na vse bolj zapletene zahteve za nadzor predstavlja omejeno število zaposlenih in njihova nezadostna usposobljenost na nacionalni in regionalni ravni velik razlog za zaskrbljenost. Težave so se pojavljale tudi pri zadržanju zaposlenih. Omejitve pri zaposlovanju v javnem sektorju,

ki so posledica krize, kažejo na povečano najemanje zunanjih izvajalcev za izvajanje nadzora. Kroženje osebja znotraj Komisije pa bi lahko privedlo do sprememb pri razlaganju nekaterih pravil med izvajanjem operativnih programov.

- **Sistemi informacijske tehnologije**

Velike zamude so nastale zaradi težav pri vzpostavitvi sistemov informacijske tehnologije, ne dovolj jasnih ali prepoznih smernic Komisije glede komunikacijskih in informacijskih sistemov ter kakovosti in pravočasnosti nacionalnih smernic glede komunikacijskih in informacijskih sistemov.

- **Zahteve za nadzor**

Okrepljene zahteve za nadzor so prinesle večjo jasnost, vendar pa še vedno obstaja pomanjkanje ravnovesja med nadzorom in vsebino. Zakonske zahteve za obdobje 2007–2013 se nagibajo k vprašanju nadzora in tako ne posvečajo dovolj pozornosti sami vsebini. Zahteve za nadzor odvrtaajo upravičence, upravljavci strukturnih skladov pa več časa namenjajo ocenjevanju skladnosti z zahtevami za nadzor kot doseganju ciljev operativnih programov. Poleg tega nacionalne zahteve za nadzor pogosto presegajo predpise EU.

Predlogi za izboljšanje absorpcijske sposobnosti

Pravila strukturnih in kohezijskega sklada so zapletena in jih je zato težko spoštovati, zaradi česar prihaja do napak. Države članice zato namenjajo nesorazmerno veliko časa upravljanju in nadzoru tovrstnih napak. Poročevalec meni, da je treba pravila in postopke poenostaviti, da bi dosegli višjo stopnjo črpanja, zmanjšali napake in povečali učinkovitost. Hkrati bi bilo treba vzpostaviti ustrezno ravnotežje med poenostavitvijo in stabilnostjo pravil ter postopkov.

Zato se je treba osredotočiti predvsem na izplačila za doseganje rezultatov, ne pa preverjanje vložkov. Lahko bi tudi preučili, ali bi se bilo mogoče v večji meri osredotočiti na goljufije in ne na formalne nepravilnosti, ter na bolj diferencirano obravnavo nepravilnosti, kar bi omogočilo določeno prožnost glede na resnost ugotovljene nepravilnosti. Mogoče bo potreben celo razmislek o določitvi dovoljenega odstopanja pri izdatkih projekta. Poleg tega bi bilo treba z uporabo načela enotne revizije okrepiti tudi usklajenost revizijske dejavnosti. Poročevalec poudarja, da bi bilo treba okrepiti tudi sorazmernost med obsegom podpore in zahtevami glede nadzora.

Treba bi bilo doseči večje ravnovesje med pravili in postopki, potrebnimi za zagotavljanje zakonitosti in pravilnosti odhodkov EU, na eni strani ter usmerjanjem kohezijske politike v najboljši učinek in stroškovno učinkovitost na drugi strani. Komisija mora predlagati, kako se bolje osredotočiti na doseganje ciljev, ne da bi pri tem odstopali od osrednjega pravila dobrega finančnega poslovanja.

Poročevalec poudarja, da je pravočasno sprejetje večletnega finančnega okvira ter jasnih in dokončnih pravil in smernic za države članice bistvenega pomena.

Meni tudi, da obstaja veliko možnosti za večje usklajevanje sistemov programiranja in

izvajanja. Uskladitev pravil in postopkov lahko privede do poenostavitve sistemov dodeljevanja in morebitne upravičence spodbudi k sodelovanju v programih, ki jih sofinancira EU. Treba bi bilo preučiti tudi možnosti, da bi se v okviru programov Evropskega sklada za regionalni razvoj povečala prožnost za podpiranje ukrepov, podobnih tistim iz Evropskega socialnega sklada, in obratno.

Po mnenju poročevalca bi morale države članice nameniti več pozornosti pripravi projektov in projektni strukturi, da bi uspešno upravljale strukturna in kohezijska sredstva. Poleg tega si morajo prizadevati za privabljanje in ohranjanje usposobljenega osebja na vseh ravneh upravljanja in izvajanja skladov EU.

Poročevalec opozarja na velike razlike v absorpcijski sposobnosti držav članic. Prav zato predlaga, da se med državami članicami vzpostavi program sodelovanja za izmenjavo najboljših praks. Nazadnje ponovno poudarja pomen načela upravljanja na več ravneh in partnerstva pri upravljanju strukturnih in kohezijskih sredstev.

21. 6. 2011

MNENJE ODBORA ZA ZAPOSLOVANJE IN SOCIALNE ZADEVE

za Odbor za regionalni razvoj

o črpanju strukturnih in kohezijskih skladov: pridobljene izkušnje za prihodnjo kohezijsko politiko Unije
(2010/2305(INI))

Pripravljalnica mnenja: Edit Bauer

(*) Postopek s pridruženimi odbori – člen 50 poslovnika

POBUDE

Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve poziva Odbor za regionalni razvoj kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- A. ker so gospodarske, regionalne in socialne politike EU povezane in je njihova učinkovitost odvisna od reševanja težav v zvezi s črpanjem sredstev, težave s črpanjem iz različnih skladov v državah članicah pa so si pogosto podobne; ker pa se razlikujejo med regijami, saj so vezane na družbeno-kulturne posebnosti območja, kar je razlog za razlike pri dostopu do evropskih skladov, njihovi uporabi in črpanju, ki jih je treba upoštevati,
 - B. ker najbolj prikrajšanim regijam in mikroregijam primanjkuje potrebnih finančnih in človeških virov ter upravne podpore, da bi dobro izkoristile razpoložljiva finančna sredstva EU,
 - C. ker je regionalna politika EU bistveni instrument pri spodbujanju ekonomske in socialne kohezije, s pomočjo katere lahko EU uvaja ukrepe za zmanjšanje regionalnih razlik, podpira dejansko konvergenco in spodbuja razvoj, kakovostno zaposlitev in socialni napredek, hkrati pa je v korist manj razvitim regijam,
 - D. ker Evropski socialni sklad zagotavlja nujno podporo politikam za trg dela in ima pomembno vlogo pri spodbujanju socialne vključenosti in ker je treba njegova sredstva precej povečati,
1. poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo, da se bo Evropski socialni skladu

uporabljal učinkoviteje, da bi se bolje odzval na socialno-gospodarske izzive finančne recesije na vseh ravneh in v vseh državah članicah, ter naj zagotovijo, da bo ta sklad v prihodnje pomembno in ciljno prispeval k izvajanju strategije Evropa 2020 na področju zaposlovanja in socialnega vključevanja kot viden, pregleden, učinkovit, prilagodljiv, preprost in uporabniku prijazen instrument za razvoj človeškega kapitala ob hkratnem odražanju potreb držav članic in regij;

2. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo sodelovanje med različnimi strukturnimi in kohezijskimi skladi okrepljeno in usklajeno, ob tem pa naj upošteva ustvarjanje večje sinergije med skladi ter skupnih izvedbenih pravil;
3. poziva institucije EU in države članice, naj pospešijo sprejetje ključnih dokumentov, kot so večletni finančni okvir in uredbe, da bi premostile začetne težave, ki bi lahko nastale na začetku naslednjega programskega obdobja, kakor se je zgodilo ob začetku programskega obdobja 2007–2013;
4. spodbuja Komisijo in države članice, naj okrepijo upravljanje na več ravneh, ki bi morale vključevati ne le izvajanje politik in upravljanje Evropskega socialnega sklada, temveč tudi razvoj same strategije EU 2020;
5. poudarja, da je treba prizadevanja usmeriti v omejeno število prednostnih nalog, med katerimi so najnujnejše znižanje rekordne ravni brezposelnosti na notranjem trgu, zlasti zaposlovanje mladih in žensk, da bi zagotovili, da se vseevropski projekti izvajajo učinkoviteje ter da bi dosegli čim večji učinek Evropskega socialnega sklada pri podpori strategije Evropa 2020, ob tem pa upoštevali različne razmere v državah članicah in da je treba okrepiti finančno neodvisnost Evropskega socialnega sklada ter spodbuditi njegovo prožnost, da bi se lahko spopadli s sedanjimi izzivi na področju brezposelnosti;
6. poziva države članice, naj spodbujajo in ohranijo obsežen dialog z vsemi udeleženci na nacionalni, regionalni in lokalni ravni, da bi lahko bolje prepoznale potrebe trga dela, izboljšale zaposljivost socialno zapostavljenih skupin, hkrati pa naj glede na oblikovanje političnih ciljev v povezavi s kohezijsko politiko v zadostni meri upoštevajo regionalne in lokalne potrebe; poziva, naj se posebna pozornost nameni usposabljanju in izobraževanju ljudi na manj kvalificiranih delovnih mestih, da bi izboljšali zaposljivost te skupine;
7. poziva države članice, naj izboljšajo obveščenost o Evropskem socialnem skladu in dostop do njega ter naj povečajo izgradnjo zmogljivosti projektov, da bodo prispevale k ustvarjanju dostojnih novih delovnih mest in boljšo socialno vključenost;
8. poziva Komisijo in države članice, naj pri lokalnih in regionalnih razvojnih projektih dajejo prednost celostnemu pristopu, pri čemer naj bi spodbujale razvoj lokalnih pobud za Evropski socialni sklad na temelju pristopa od spodaj navzgor, ki omogoča kombiniranje več virov financiranja: operativne programe, nacionalne programe in zasebna sredstva na ravni posameznega projekta;
9. meni, da bi morala biti regulativna arhitektura kohezijske politike pri organizaciji operativnih programov prožnejša, tako da bi bolje odražala značaj in geografijo razvojnih procesov; predlaga, naj bo državam članicam in regijam omogočeno dovolj prožnosti, da bodo lahko izbrale svoje prednostne naloge in oblikovale primerne zmesi politik;

10. poziva Komisijo, naj zagotovi, da bo kohezijska politika ob podpori pri izvajanju strategije Evropa 2020 v vseh državah članicah zmanjšala razlike med regijami in mikroregijami, ustrezno upoštevala posebne potrebe najbolj oddaljenih regij in spodbudila usklajen razvoj v EU tudi s sprejetjem novih ciljno usmerjenih instrumentov ter ukrepov v tistih okoljih, ki ne dosegajo evropskih meril;
11. obžaluje, da je zaradi dolgotrajnih upravnih postopkov in zapletenih pravil, zlasti v nekaterih državah članicah, izvrševanje Evropskega socialnega sklada počasnejše, kot je bilo predvideno, in da to mnoge upravičence odvrača od tega, da bi zaprosili za financiranje; poudarja, da je s pomočjo jasnih skupnih kazalnikov, ki so preprosti za uporabo, treba poenostaviti upravičenost izdatkov, upravljanje in ocenjevanje; poudarja, da sta revizijski in nadzorni sistem vsake regije na visoki ravni; spodbuja boljšo usklajenost datumov, priporočil in rezultatov med različnimi stopnjami nadzora (regionalni, nacionalni in evropski); meni, da regionalizacija operativnih programov ne pomeni nujno tudi večjega nadzora; priporoča, naj bo pogostost nadzora, v skladu z načelom sorazmernosti, bolj povezana z višino subvencij in nepravilnostmi; spodbuja približevanje ciljev Evropskega socialnega sklada in dejanskih potreb trga dela, ki zahteva naložbe v poklicne prekvalifikacije in zaščito obrtništva;
12. poziva države članice, naj uredbe Unije hitreje prenesejo v nacionalno zakonodajo; poudarja, da je treba pridobiti zadostno število usposobljenega osebja za boljše obravnavanje izzivov na terenu;
13. poziva Komisijo, naj preveri raven sofinanciranja in jo bolj prilagodi stopnji razvoja, dodani vrednosti za EU, vrstam dejavnosti in upravičencem, njenim sposobnostim črpanja in možnosti za razvoj; zato poziva, naj se za kohezijsko politiko ustvari zadostni proračun na ravni Unije, sedaj ko so nacionalni in lokalni prispevki omejeni zaradi nacionalnih varčevalnih proračunskih politik; obžaluje, da se velik del denarja, ki je na voljo v Evropskem socialnem skladu ne uporabi, hkrati pa ugotavlja, da so nekatere države članice na tem področju močno napredovale; zato poziva države članice, naj oblikujejo mehanizme za usposabljanje malih upravičencev (pretežno nevladnih organizacij ter malih in srednjih podjetij) za pripravo uspešne vloge in za svetovanje tem upravičencem v obdobju izvajanja, kar bo zagotovilo učinkovitejši proces;
14. poziva države članice, naj čim bližje državljanom odprejo „evropska okenca“, ki bodo lokalnim oblastem in evropskim državljanom v pomoč pri vlaganju prošelj za Kohezijski sklad;
15. poudarja, da morajo biti postopki upravljanja, poročanja in nadzora sorazmerni z obsegom projektov, saj je malim ustanovam in malim lokalnim organom težko izvajati projekte pod sedanjimi pogoji; zato meni, da je treba v naslednjem programskem obdobju oblikovati posebne določbe za subvencije EU majhnega obsega;
16. meni, da glede na resno gospodarsko in finančno krizo, ki je prizadela številne države članice in njihove regije, stopnja sofinanciranja za nacionalne institucije in združenja pri projektih s finančno podporo Skupnosti ne sme preseči 10 % za vse strukturne sklade, da bi omogočili večje črpanje kohezijskih sredstev;
17. poziva države članice, naj pripravijo in organizirajo izobraževalne tečaje za morebitne

upravičence do sredstev;

18. poziva države članice, naj v večji meri in na podlagi jasnih pravil izkoristijo možnost za vnaprejšnje plačilo upravičencem Evropskega socialnega sklada;
19. poziva k uskladitvi načrtovanja, spremljanja in ocenjevanja kohezijske politike, da bi izboljšali svetovalno vlogo Komisije in zmanjšali upravno breme, povezano z nadzornimi in revizijskimi postopki;
20. poudarja, da se je treba odločno osredotočiti na dejanske dosežke in rezultate podpore Evropskega socialnega sklada z izboljšanjem sistemov ocenjevanja, spremljanja in kazalnikov na ravni Unije, držav, regij in lokalnih skupnosti, ki morajo poleg stopnje odhodkov zadevati tudi kakovost uresničenih politik; poziva Komisijo, naj upošteva dejavnike negotovosti, ki otežujejo projekte pri prehodu na vrnitev na delo;
21. ugotavlja, da sta institucionalna zmogljivost javnega sektorja na nacionalni, regionalni in lokalni ravni ter tehnična in upravna zmogljivost sodelujočih javnih organov in upravičencev ključna dejavnika uspešnega razvoja, izvajanja in spremljanja politik, ki so potrebne za doseganje ciljev strategije Evropa 2020;
22. ugotavlja, da je potrebna visoka stopnja stalnosti v sistemu upravljanja in nadzora ter v njihovi zmogljivosti, če želimo izkoristiti pridobljene upravne izkušnje in znanja; zato poziva države članice, naj sprejmejo ukrepe, s katerimi bodo preprečile menjavanje osebja, ki se ukvarjajo z upravljanjem sredstev iz skladov.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	16.6.2011
Izid končnega glasovanja	+: 39 -: 1 0: 2
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Regina Bastos, Edit Bauer, Heinz K. Becker, Jean-Luc Bennahmias, Mara Bizzotto, Philippe Boulland, Milan Cabrnock, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Tadeusz Cymański, Frédéric Daerden, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Ilda Figueiredo, Marian Harkin, Nadja Hirsch, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Jean Lambert, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Elizabeth Lynne, Elisabeth Morin-Chartier, Csaba Őry, Konstantinos Poupakis (Konstantinos Poupakis), Sylvana Rapti, Licia Ronzulli, Elisabeth Schroedter, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Vilija Blinkevičiūtė, Julie Girling, Kinga Göncz, Sergio Gutiérrez Prieto, Richard Howitt, Filiz Hakaeva Hjusmenova (Filiz Hakaeva Hjusmenova), Jan Kozłowski, Evelyn Regner, Dirk Sterckx

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	12.7.2011
Izid končnega glasovanja	+: 43 -: 2 0: 1
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Haralampos Angurakis (Charalampos Angourakis), Catherine Bearder, Victor Boștinaru, Zuzana Brzobohatá, John Bufton, Alain Cadec, Francesco De Angelis, Tamás Deutsch, Rosa Estaràs Ferragut, Elie Hoarau, Brice Hortefeux, Danuta Maria Hübner, Juozas Imbrasas, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Mojca Kleva, Petru Constantin Luhan, Riikka Manner, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Miroslav Mikolášik, Franz Obermayr, Jan Olbrycht, Markus Pieper, Monika Smolková, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Michael Theurer, Mihailis Tremopoulos (Michail Tremopoulos), Lambert van Nistelrooij, Oldřich Vlasák, Kerstin Westphal, Hermann Winkler, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Andrea Cozzolino, Karima Delli, Ivars Godmanis, Karin Kadenbach, Marek Henryk Migalski, Vilja Savisaar-Toomast, Elisabeth Schroedter, Derek Vaughan
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Norica Nicolai